DECIZIA (UE) 2017/133 A COMISIEI

din 25 ianuarie 2017

privind menținerea cu o restricție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a trimiterii la standardul armonizat EN 14342:2013 „Pardoseli și parchet de lemn. Caracteristici, evaluarea conformității și marcare", în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului ([1]), în special articolul 18 alineatul (2),

întrucât:

(1) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011, standardele armonizate prevăzute la articolul 17 trebuie să îndeplinească cerințele sistemului armonizat prevăzut în respectivul regulament sau prin intermediul său.

(2) În iulie 2013, Comitetul European de Standardizare (CEN) a adoptat standardul armonizat EN 14342:2013 „Pardoseli și parchet de lemn. Caracteristici, evaluarea conformității și marcare". Trimiterea la standardul respectiv a fost publicată ulterior în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]).

(3) La 21 august 2015, Germania a lansat o obiecție formală în ceea ce privește standardul armonizat EN 14342:2013. Obiecția formală a vizat clauza 4.4 din standardul respectiv cu privire la metodele și criteriile de evaluare pentru anumite substanțe periculoase și a cerut retragerea trimiterii la standard din *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau, în mod alternativ, o restricție prin care clauza 4.4 din standardul respectiv să fie exclusă din domeniul de aplicare al trimiterii respective.

(4) Potrivit Germaniei, standardul respectiv nu conține metode armonizate pentru evaluarea performanței produselor pentru construcții în cauză în ceea ce privește caracteristica esențială a eliberării de alte substanțe periculoase. De fapt, clauza 4.4 din standard prevede că verificarea și declararea privind eliberarea sau conținutul de alte substanțe periculoase suplimentare decât cele tratate în alte clauze din standard ar trebui să fie efectuate ținând seama de dispozițiile naționale din locul de utilizare.

(5) Germania a considerat că această lacună constituie o încălcare a articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, dat fiind că standardul în discuție nu îndeplinește în totalitate cerințele prevăzute în mandatul relevant, astfel cum se prevede la articolul 18.

(6) În plus, Germania a subliniat importanța unui tratament adecvat al emisiilor de alte substanțe periculoase, în special al emisiilor de compuși organici volatili (COV), în standardele armonizate, în special pentru produsele pe bază de lemn în cauză.

(7) Din aceste motive, Germania a solicitat retragerea trimiterii la standardul respectiv sau, în mod alternativ, o restricție care să excludă clauza 4.4 din domeniul de aplicare al trimiterii, astfel încât să se permită statelor membre să adopte dispoziții naționale pentru evaluarea performanței privind caracteristica esențială în cauză în ceea ce privește eliberarea de alte substanțe periculoase.

([1]) JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

([2]) Comunicarea Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE (JO C 259, 8.8.2014, p. 1). Cea mai recentă publicare: Comunicarea Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO C 398, 28.10.2016, p. 7).

(8) Atunci când se evaluează admisibilitatea argumentelor prezentate, trebuie să se precizeze că, în cazul în care cererea alternativă a Germaniei ar fi înțeleasă ca fiind o cerere separată având ca scop să permită statelor membre să instituie dispoziții naționale de stabilire a unor cerințe suplimentare, o astfel de cerere nu ar viza conținutul standardului EN 14342:2013 și, prin urmare, ar trebui să fie considerată inadmisibilă. Cu toate acestea, întrucât textul cererii vizează în mod clar restricționarea domeniului de aplicare al trimiterii la standardul respectiv, afirmațiile Germaniei privind consecințele unei astfel de restricționări ar trebui să fie considerate doar părți ale argumentației oferite în cadrul obiecției formale și, prin urmare, nu ar trebui să fie luate în considerare separat.

(9) În conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011, standardele armonizate trebuie să definească metodele și criteriile de evaluare a performanței produselor pentru construcții în ceea ce privește caracteristicile lor esențiale. Astfel cum a afirmat Germania, clauza 4.4 din standardul EN 14342:2013 prezintă doar o trimitere la dispozițiile naționale în vigoare. În acest sens, standardul EN 14342:2013 nu respectă cerințele prevăzute la articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 305/2011.

(10) În plus, jurisprudența Curții de Justiție ([1]) indică faptul că statele membre nu au dreptul să instituie dispoziții naționale pentru evaluarea performanței în ceea ce privește oricare dintre caracteristicile esențiale care depășesc ceea ce a fost prevăzut în standardele armonizate, atunci când este vorba despre comercializarea sau utilizarea produselor pentru construcții reglementate de acestea. Prin urmare, conținutul standardului EN 14342:2013 este în contradicție și cu aceste principii.

(11) Prin urmare și având în vedere faptul că regulamentele sunt direct aplicabile, clauza 4.4 din standardul EN 14342:2013 nu ar trebui să fie aplicată, indiferent de rezultatul prezentei proceduri de opoziție formală.

(12) Cu toate acestea, dat fiind că jurisprudența Curții de Justiție ([2]) confirmă caracterul exhaustiv al sistemului armonizat instituit în Regulamentul (UE) nr. 305/2011 sau prin intermediul acestuia, invaliditatea clauzei 4.4 din standardul EN 14342:2013 nu implică faptul că statele membre pot să adopte dispoziții naționale pentru evaluarea performanței în ceea ce privește caracteristica esențială a eliberării altor substanțe periculoase.

(13) Pe baza conținutului standardului EN 14342:2013, precum și pe baza informațiilor prezentate de Germania, de celelalte state membre, de CEN și de industrie și după consultarea comitetelor instituite prin articolul 64 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 și prin articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]), ar trebui precizat faptul că nu au fost exprimate obiecții substanțiale împotriva menținerii publicării trimiterii la standardul respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Excluderea clauzei 4.4 din domeniul de aplicare al trimiterii publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a generat preocupări legate de o interpretare a jurisprudenței Curții de Justiție conform căreia statele membre ar fi autorizate, în cazul în care ar considera că siguranța unui produs nu ar fi asigurată în mod suficient, să stabilească cerințe care restricționează libera circulație a produselor respective. Cu toate acestea, Curtea de Justiție însăși a declarat deja că o astfel de interpretare ar pune în discuție efectul util [(„effet utile")] al armonizării în acest domeniu ([4]).

(14) Prin urmare, așa-zisul caracter incomplet al standardului respectiv nu ar trebui să fie considerat un motiv suficient pentru a accepta prima cerere a Germaniei, retragerea completă a trimiterii la standardul EN 14342:2013 din *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prin urmare, cererea respectivă ar trebui să fie respinsă.

(15) În ceea ce privește cererea alternativă de a restricționa trimiterea prin excluderea clauzei 4.4 din domeniul de aplicare al trimiterii, trebuie să se reamintească în primul rând faptul că, astfel cum s-a demonstrat deja, clauza respectivă nu este aplicabilă, indiferent de rezultatul prezentei proceduri de opoziție formală. Cu toate acestea, din motive de claritate, este necesar să se excludă în mod explicit din trimitere respectiva clauză invalidă.

(16) Prin urmare, trimiterea la standardul EN 14342:2013 ar trebui să fie menținută, dar este necesar să se introducă o restricție prin care să se excludă clauza 4.4 a standardului în cauză din domeniul de aplicare al trimiterii,

([1]) A se vedea în special hotărârea CEJ în cauza C-100/13 (Comisia/Germania), punctul 55 și următoarele.
([2]) A se vedea hotărârea CEJ în cauza C-100/13 (Comisia/Germania), punctul 62.
([3]) Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).
([4]) A se vedea hotărârea CEJ în cauza C-100/13 (Comisia/Germania), punctul 60.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Trimiterea la standardul armonizat EN 14342: 2013 „Pardoseli și parchet de lemn. Caracteristici, evaluarea conformității și marcare" se menține cu o restricție.

Comisia adaugă următoarea restricție în lista de trimiteri la standardele armonizate publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*: „Clauza 4.4 din standardul EN 14342:2013 este exclusă din domeniul de aplicare al trimiterii publicate."

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 25 ianuarie 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER